

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1950 r. Instrukcja Nr 10 w sprawie zaszeregowania kierowników wydziałów (oddziałów, referatów) w prezydiach rad narodowych (Monitor Polski Nr A-81, poz. 949 i Nr A-97, poz. 1219) wprowadza się następujące zmiany:

po § 8 wstawia się nowy § 8a o brzmieniu następującym:

„§ 8a. Pracownikom prezydiów wojewódzkich rad narodowych (prezydium rady narodowej m. Łodzi), zatrudnionym w wydziałach (samodzielnych oddziałach) przemysłu materiałów budowlanych na stanowisku kierownika referatu lub wyższym, którzy przeszli do tej pracy z przedsiębiorstw państwowych i których dotychczasowe uposażenia były wyższe od uposażenia przysługującego im w myśl postanowień niniejszej Instrukcji, może być przyznany, na podstawie uchwały prezydium właściwej rady narodowej, zatwierdzonej przez Prezydium Rady Ministrów dodatek wyrównawczy w wysokości, nie przekraczającej różnicy wymienionych wyżej uposażeń“.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1483.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 października 1950 r.

w sprawie przyjmowania przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych ubezpieczeń oddawanych do reasekuracji za granicą.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszelkie umowy o ubezpieczenie, reasekurowane za granicą, zawierane z datą ważności od dnia 30 października 1950 r. będą przyjmowane przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych i polisowane tylko w walutach obcych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 2. Ubezpieczenia statków (casco) i towarów w transporcie (cargo) zawierane będą według ich wartości na rynkach światowych.

§ 3. 1. Przy ubezpieczeniu towarów od ognia w przypadkach, wymienionych w § 1, wartość ubezpieczenia w walucie obcej będzie ustalana przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych według cen zbliżonych do poziomu cen światowych.

2. Ministerstwo Handlu Zagranicznego będzie dostarczać Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych bieżąco aktualnych informacji o cenach towarów na rynkach światowych.

3. W przypadkach niemożności ustalenia właściwej wartości ubezpieczenia w walucie obcej Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych ubezpiecza w walucie obcej 1,3 wartości towarów w złotych, zgłoszonej przez ubezpieczającego.

§ 4. W przypadku gdy wartość towarów zgłoszona przez ubezpieczającego przekracza wartość ubezpieczenia, ustaloną zgodnie z § 3, w przeliczeniu na złote według obowiązujących kursów, nadwyżka wartości ubezpieczona będzie przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych dodatkowo w złotych.

§ 5. Ubezpieczenia przyjmowane przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w złotych nie będą reasekurowane za granicą.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1484.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 października 1950 r.

w sprawie wymiany pieniędzy na statkach polskiej marynarki handlowej oraz na statkach szkolnych.

W wykonaniu postanowień rozdziału VII pkt 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1446) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na statkach polskiej marynarki handlowej oraz na statkach szkolnych, które wyszły w morze przed dniem 30 października 1950 r. i nie wróciły do polskiego portu przed dniem 8 listopada 1950 r., w dniu tym wszystkie dotychczasowe bilety bankowe Narodowego Banku Polskiego, które znajdują się na statku, winny być zebrane i zdeponowane w kasie okrętowej oraz winny być sporządzony komisyjnie przez kierownictwo statku z udziałem dwóch delegatów załogi dokładny spis tych biletów z wyszczególnieniem kwot złożonych przez poszczególnych posiadaczy oraz kwoty stanowiącej pogotowie kasowe statku.

§ 2. Niezwłocznie po zawinięciu do polskiego portu, nie później jednak niż do dni 3-ch, wspomniane w § 1 i spisane zgodnie z postanowieniami tego paragrafu bilety bankowe winny być wymienione w najbliższym oddziale Narodowego Banku Polskiego według relacji ustawowej 100 złotych dotychczasowych równe 1 złotemu w nowym pieniądzu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1485.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 listopada 1950 r.

w sprawie przeliczenia na nowy pieniądz kar pieniężnych, równowartości nieujętych przedmiotów występku i kosztów postępowania karnego, przewidzianych w prawie karnym skarbowym, oraz kwot, wypłacanych tytułem nagród za wykrycie przestępstw skarbowych.

W wykonaniu postanowień rozdziału VII pkt 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1446) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wszelkie grzywny, kary pieniężne, równowartości nieujętych przedmiotów występku i koszty postępowania karnego, wymierzone przez władze finansowe na podstawie przepisów prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 140, z 1948 r. Nr 18, poz. 123, z 1949 r. Nr 32, poz. 238 i z 1950 r. Nr 12, poz. 116) orzeka się począwszy od dnia 30 października 1950 r. w nowym pieniądzu w wysokości wynikającej z przeliczenia złotych dotychczasowych na złote nowe w stosunku 100 złotych dotychczasowych równa się 3 złotemu nowym.

2. Przepis ustępu poprzedzającego stosuje się również do przeliczenia równoważników zamiany grzywien i kar pieniężnych na areszt zastępczy.

§ 2. Grzywny, kary pieniężne, równowartości nieujętych przedmiotów występku i koszty postępowania karnego już wymierzone lecz jeszcze nieuiszczone podlegają przeliczeniu według stosunku 100 złotych dotychczasowych równo 3 złotemu nowym. Przepis § 1 ust. 2 co do przeliczenia równoważników zamiany na areszt zastępczy stosuje się odpowiednio.

§ 3. Wszelkie nagrody za wykrycie przestępstw skarbowych powinny być płacone w nowym pieniądzu w wysokości wynikającej z przeliczenia złotych dotychczasowych na złote nowe w stosunku 100 złotych dotychczasowych równa się 3 złotemu nowym.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1486.

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 października 1950 r.

w sprawie zwolnień od podatku od wynagrodzeń nagród wypłacanych z Funduszu Zakładowego.

W związku z wejściem w życie:

1) ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53),

2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1950 r. w sprawie wykonania ustawy o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 272),

3) uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1950 r. w sprawie tymczasowego ustalenia podziału funduszu współzawodnictwa pracy na rok 1950 (Monitor Polski Nr A-42, poz. 484),

4) uchwały Prezydium Rządu z dnia 28 czerwca 1950 r. w sprawie zniesienia 2%-owego Funduszu Nagród i Prac

Zleconych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Monitor Polski Nr A-83, poz. 988),

5) uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie ustalenia części zysków, przeznaczonych na utworzenie Funduszu Zakładowego w r. 1950 (Monitor Polski Nr A-83, poz. 1104),

— wyjaśnia się, co następuje:

1. Przepisy:

a) § 18 ust. 1 pkt 5) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98), dotyczącej zwolnienia od podatku od wynagrodzeń nagród zbiorowych, indywidualnych oraz nagród w związku ze współzawodnictwem pracy, wypłacanych przez pracodawców wymienionych w ust. 1 pkt 3) tegoż paragrafu w ramach 2% funduszu nagród i prac zleconych, zatwierdzonego w przepisany sposób,

b) § 1 pkt 1) zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1950 r. w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-4, poz. 43), przewidujące zwolnienia podanych pod a) nagród w przypadku nieposiadania 2% Funduszu Nagród i Prac Zleconych przez pracodawców, określonych pod a) oraz przez wszystkie spółdzielnie

— obowiązuja nadal, jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa, których nie dotyczy ustawa o Funduszu Zakładowym. Należy podkreślić, że ustawa ta dotyczy tylko państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (art. 1 ust. 1 ustawy), a nie dotyczy przedsiębiorstw państwowych: handlowych i usługowych oraz przedsiębiorstw spółdzielczych. Rada Ministrów może postanowić utworzenie Funduszu Zakładowego w innych rodzajach przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (art. 1 ust. 2 ustawy), co jednak dotychczas jeszcze nie nastąpiło.

W razie utworzenia w niektórych przedsiębiorstwach, których nie dotyczy ustawa o Funduszu Zakładowym, Funduszu Nagród i Prac Zleconych, przekraczających 2%-owy Fundusz Nagród i Prac Zleconych (np. 5% lub 10%), ze zwolnienia korzystają tylko nagrody w ramach 2% Funduszu Nagród i Prac Zleconych na podstawie zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1950 r.

2. Wobec zniesienia z dniem 1 września 1950 r. uchwały Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1950 r. 2% Funduszu Nagród i Prac Zleconych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych przytoczone powyżej pod 1) zwolnienia w podatku od wynagrodzeń (§ 18 ust. 1 pkt 5) rozp. wyk. do ustawy o podatku od wynagrodzeń i § 1 pkt 1) zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1950 r.),

— są, o ile chodzi o państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe z dniem 1 września 1950 r. nieaktualne.

Wyjaśnia się jednakże, iż:

A. korzystają ze zwolnienia od podatku od wynagrodzeń w przedsiębiorstwach, w których utworzono Fundusz Zakładowy:

1) na zasadzie art. 5 ust. 1 pkt 13) ustawy o podatku od wynagrodzeń — wypłaty, dokonywane z Funduszu Zakładowego na:

a) nagrody z tytułu współzawodnictwa w pracy oraz

b) nagrody indywidualne i zbiorowe,

2) na zasadzie art. 5 ust. 1 pkt 13) ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz § 18 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu w sprawie wykonania tejże ustawy — premie (nagrody) racjonalizatorskie, wypłacane z własnych środków obrotowych tych przedsiębiorstw.

B. nie korzystają natomiast ze zwolnienia nagrody, wypłacane z tytułu: honorariów za prace zlecone, za udział w komisjach, w związku ze szkoleniem pracowników oraz koszty nadzoru; nagrody te bowiem nie mogą być wypłacane z Funduszu Zakładowego, lecz tylko ze środków obrotowych tych przedsiębiorstw.

MINISTER FINANSÓW

w/z L. Kurowski

1487.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 4 listopada 1950 r.

w sprawie wyrównania zasiłków chorobowych i rodzinnych.

Na podstawie rozdziału VII pkt 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1446) zarządza się, co następuje:

1) Kwoty wypłacane po dniu 29 października 1950 r. bez względu na okres, za który zasiłki przysługują, należy wypłacać w stosunku za 1 zł dawny 3 gr nowe.

2) Zasiłki chorobowe (domowe, szpitalne) oraz położowe (pokarmowe) zastępują pracownikowi wynagrodzenie za pracę. Ponieważ wypłacane są z dołu w różnych terminach, przeto należy do nich zastosować analogicznie zasady wyrównania, przewidzianego w pkt 8 instrukcji Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie wypłat w nowym pieniądzu wynagrodzeń za pracę (Monitor Polski Nr A-117, poz. 1451).

Należy ustalić, za ile dni pracownik otrzymał w miesiącu października 1950 r. ostatni zasiłek w dawnym pieniądzu. Jeżeli ilość dni zasiłkowych jest taka, że licząc od dnia wypłaty zasiłek ma zapewnić pracownikowi pokrycie kosztów utrzymania po dniu 31 października 1950 r., wówczas przysługuje mu wyrównanie za tyle dni, ile dni przypada na miesiąc listopad, nie więcej jednak niż za 15 dni.

Wyrównanie dzienne wynosi w dawnym pieniądzu tyle, ile wynosi ostatni wypłacony przeciętny zasiłek za jeden dzień. Wyrównanie należy przeliczyć na nowy pieniądz w stosunku za 1 zł dawny 2 gr nowe.

Przykład:

Ubezpieczony otrzymał dnia 27.X. br. ogólną kwotę 7.000 zł za 10 dni. Ponieważ 6 dni przypada na miesiąc listopad (1 do 6.XI. 1950 r. włącznie), należy wypłacić wyrównanie za 6 dni ($7.000 : 10 = 700$; $700 \times 6 = 4.200$ zł, tj. $4.200 \times 2 \text{ gr} = 84 \text{ zł}$).

3) Wszystkie zasiłki z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa (włącznie z zasiłkiem pogrzebowym) oraz zasiłki z ubezpieczenia rodzinnego, nadane przez P. K. O. lub w urzędzie pocztowym przed 30 października 1950 r., są wypłacane przez P. K. O. i urzędy pocztowe w nowym pieniądzu w stosunku 1 zł dawny = 1 gr nowy. W tych przypadkach należy wypłacić różnicę, przeliczając nadaną kwotę w stosunku za 1 zł dawny 2 grosze nowe — na wniosek osób uprawnionych po udowodnieniu zaświadczeniem P. K. O. lub urzędu pocztowego, że należność wypłacona została po dniu 28 października 1950 r. w stosunku za 1 zł dawny 1 nowy grosz.

4) Wyrównanie wypłaca ten oddział Z. U. S. lub ten zakład pracy, wypłacający zasiłki na rachunek Z. U. S., który wypłacił lub przekazał w dawnym pieniądzu zasiłek wyrównywany.

Zakłady pracy obciąża z tytułu wyrównania zasiłków rachunek tego oddziału obwodowego Z. U. S., z którym się rozliczają ze składek i z kwot wypłaconych zasiłków. Jeżeli chodzi o wyrównanie, o którym mowa w pkt 3) zarządzenia, zakład pracy obowiązany jest dołączyć do rozliczenia wymagane zaświadczenie P. K. O. lub urzędu pocztowego.

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ K. Rusinek

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1488.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 października 1950 r.

w sprawie zasad organizacji terenowego przemysłu materiałów budowlanych.

W celu zapewnienia sprawnego i racjonalnego zaopatrzenia w materiały budowlane dla wykonania inwestycji przewidzianych w 6-letnim planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu oraz dla zaspokojenia potrzeb ludności miast i wsi w zakresie budownictwa, biorąc pod uwagę niezadawalający stan wykorzystania zdolności produkcyjnej przemysłu materiałów budowlanych, wynikający w szczególności z rozproszenia terenowego i organizacyjnego zakładów tego przemysłu, Prezydium Rządu postanawia, co następuje:

§ 1. 1. Uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 października 1950 r. o zmianie Instrukcji Nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-121, poz. 1490) utworzone zostały w prezydiach wojewódzkich rad narodowych wydziały lub też samodzielne oddziały przemysłu materiałów budowlanych.

2. Uchwałą wymieniona w ust. 1 przewidziała też możliwość tworzenia przez prezydium powiatowych rad narodowych referatów przemysłu materiałów budowlanych w przypadku przekazania powiatowym radom narodowym przedsiębiorstw przemysłu materiałów budowlanych.